

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893.

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays,
at 88 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

	PEREPLATA
Three cents the copy.	Подписное число три центи.
One year, \$7.00	Один рік, \$7.00
Six months, \$3.75	Шість місяців, \$3.75
Three months, \$2.00	Три місяці, \$2.00
Foreign and Jersey City Rates.	В Джерсі Сіті і закордонно.
One year, \$10.00	Один рік, \$10.00
Six months, \$5.00	Шість місяців, \$5.00
Three months, \$2.75	Три місяці, \$2.75

За кожну адресу надіслати 10 центів.

Телефон "Свобода": 498 Montgomery, Tex. У. С. Кома: 1888 Montgomery.

За оголошення редакції не відповідає.

3 Канади належить вислати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "СВОБОДА", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ЯК СТАВИТЬСЯ АМЕРИКА ДО ПРАВИТЕЛЬСТВА УКРАЇНИ?

З Букаресту, столиці Румунії, прислано тамтешню Українську Інформаційну Бюро отче повідомлення від датою 5-го серпня, 1922:

Надзвичайний Дипломатична Місія Української Народньої Республіки в Румунії одержала урядове повідомлення консула Злучених Держав Америки в Букаресті, про те, що українські папироти будуть без задержки вивізатися для візду на територію Злучених Держав Америки.

У зв'язку з тим, Українська Консулська Служба відносно видачу папиротів до Америки.

Коли прийняти на увагу медальне урядове призначення Злученими Державами Естонії, Латвії, Албанії та Литви, то фактори відносно папиротів Української Народньої Республіки треба надати певне значення і розуміння його як зміну в політиці Злучених Держав щодо питання про бушу Росо.

Се повідомлення вказувало-б що правительство Злучених Держав доволі прихильно ставиться до правительства Петлюри, яке ще уходить за правительство України.

Нема сумніву, що коли українське правительство було на території України і виконувало там власть, що тоді американське правительство признало-б його діїсним і правним правительством України.

А покищо становище Америки до правительства Петлюри, хотів і прихильне, але без значення, як без значення і в ціле се правительство на вигинані і записані в Польщі, вкази ще досі не втілю, щоби завчасу старістися ратувати свої чести.

ПОЛЬСЬКІ „ГОРЖКЕ ЖАЛЕ”

Краківська польська газета „Нова Реформа” містить в 180 ч. отсю статтю:

Уряд проф. Новака став справді перед дуже важкою і небезпечною проблемою. СПРАВИ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ НЕ ВИРИШЕНО ДОСИ НА МІЖНАРОДНІ АРЕНІ. Виправді, трактат в Сан Жермен ми підписали, але сойм його не ратифікував, отже формально ми не є зв'язані його постановами, однак треба ще, щоб і друга сторона, в тій випадку коаліції великодержави, схотили вважати нас за незв'язаних постановами того трактату. На жал, досюгочасна наша закордонна політика не зуміла в тому власне напрямі одсигнитувати ніяких вислідів. Коаліції держави, в кождому разі АНГЛІЯ І ІТАЛІЯ, стять даліше на становищі, що СХІДНА ГАЛИЧИНА НАХОДИТЬСЯ ТІЛЬКІ ПІД ТАСОВАНОЮ ПОЛЬСЬКОЮ ВІСЬКОЮ ОКУПАЦІЄЮ. Англія навіть ревно пикує, щоби той власне характер польської адміністрації в Східній „Малопольщі” не змінився без її згоди. В тій кермується англійський уряд не так нехотімо до Польщі, як згаданим на своє суперництво з Францією. Тому не уявляє сумніви що оскільки будуть погіршуватися французько-англійські відносини на підкладі великих національних справ, оскільки англійський кабінет буде підійняти саліти справу Східної Галичини, виявляючись в тій неуступчисті і вимаганні.

Згідно з тим своїм становищем, англійський уряд дав недавно до зрозуміння, що переведення виборів до союму і сенату в Східній „Малопольщі” уважав би за привід до енергійних дипломатичних кроків, котрі бун-б підняти асиміліаціям.

„Минулого тижня в тійсній справі оголошено мабути за зомовену урядом Лойда Джорджа інтерпретацію в палаті громад. Представник уряду відповів на неї, що уряд викидає декларації з боку Польщі.

„Виправді в цій тій справі маємо бути певні потерпа Франції, однак можливість дипломатичного конфлікту з Англією І Італією становить так поважний момент, що було-б великою легкомислюю з боку уряду проф. Новака, колиб не істнування в тій мірі остоорогами перейшов попросту до денного порядку.

Справа стоїть в той спосіб, що перед розписанням виборів у східній „Малопольщі”, треба для той землі опрацювати якийсь автономний статут. Причому на той напрямі започаткований майже перед роком мн. Скірпнтном, заглявши в початкові статті головно під натиєм національної етнічної пропаганди. Від того часу ніщо позитивного не зроблено в тій справі; натиє тійсній труд „Східно-малопольської” адміністрації кастіє ще більше заострів.

„Тяжко розмазня „східно-польської” справи, але не становила на нас конфлікту з більшістю коаліційних держав, вимагає часу”.

ПІДПІРАМО ФОНД НЕГАЙНОЇ ДОПОМОГИ РІДНОМУ КРАСВІ!

Українські громади: Спішіться, бо час не чекає, а хвиля важкої боротьби швидко приміє і славної громади в Дітроїті, Мінні. Силуйте негайно надати Збирати жертви на оборону рідної землі та шість їх до:

ДIPLOMATIC REPRESENTATIVE OF GALICIA,
411 Southern Building, Washington, D. C.

СХІДНОГАЛИЦЬКИЙ СФІНС І ВАРШАВСЬКІ ЕДИПИ

Актуальність східно-галицької справи. — Внутрішні і зовнішні пошуки до найкращого її вирішення. — Заходи кабінету Новака. — Тільки не в Варшаві!

(Від спеціального кореспондента „Свободи”).

Два місяці урядової кризи в Польщі тріх відсінку на галицький північ справу Східної Галичини. Та скоро урядові кризи, котрі в Польщі, так зовнішній північ справу Сх. Галичини знову виступили на передній план і замінили перше місце серед актуальних справ польської політики.

Польща радо замовчала східногалицьку справу, мов би не існує. Навіть „приятель України” і „демократ” Пилсудський, якому в кістках ще сидить переконання, що галицькі стрілки перед львівським ратушем, очолює перейшов би над цю справу до порядку денного. Причому ясна: що справу не дається переконання, що галицькі стрілки розбувають, радикально виправити ту тонесуєш нотичку, що привязує Східну Галичину до Польщі. А з таким рішенням проблем і один Польща хоче згодитися. Чи можна?

Тому Польща тільки під гірким примусом обставин зупиняється над східногалицькою справою. Але ті обставини, такі внутрішні, як і зовнішні, складаються так, що ратуш стрілок уряд сполітается об східногалицьку справу. Головною з цих внутрішніх обставин є наразі справа виборів до польського союму.

Вибірні питання не тільки вибори чи не переводити? Не переводити — значить, перед східногалицькою лідністю й перед світом показати, що Польща вважала Східну Галичину за частину чужої землі, котра зовсім окупована її збройною силою. А переводити також ні як не можна, бо-ж прецьне ще істнує міжнародна контроль, яка не дасть Польщі так безцеремонно топтати мирові договори й норми міжнародного права.

Як „elemento miedzy” тут стоїть перед польським урядом інтерпретація, оголошена цими днями в англійській палаті громад якраз у справі виборів у Східній Галичині. Державний підсекретар закордонних справ одповів на ту інтерпретацію, що англійське правительство не знавало в цій справі пояснення од польського уряду. Пояснення можуть бути такі чи інші, але очевидна річ, що світ про Галичину не забув, що міжнародному урядові не дають робити з нею все, що йому хочеться.

Отже питання — переводити в Галичині вибори чи ні так і лишиться нерозв'язаним, поки не лишиться нерозв'язаною сама справа Східної Галичини. А взагалі робити вибори краще треба, бо ініційний польський кабінет не забув, що в міжнародному союму сполітается, що він прислухатися до внутрішньої консолідації, яка так конче потрібна.

Вибірні вибори, а внутрішнє положення в Галичині також починає дуже турбувати Варшаву. Саволо польської адміністрації в Галичині став все більше перед нею питанням обурення. З другого боку, активна „самопоміч” українського населення, яка виявляється в все зростаючій числі терористичних і саботажних актів, також починає давати очіки.

На сапері під акції звертають на себе увагу світової опінії й ще більше руйнують політичний кредит Польщі закордонно. Погруд з тим вони дезорганізують місцеву адміністрацію і то кидають її в панічний переляк, то поривають її до акцій нової жорстокості й брутальності.

Варшавська преса, з її національним, казаном, перед тим вузлом внутрішніх і зовнішніх труднощів, у цілковитій безпорадності. Кабінети Вітоса й Поніковського не тому не розв'язали східногалицької справи, що не хотіли розв'язати, а тому що не могли. Хотіли не бажали й кинути Вітоса, який може навіть бути, що хотіли доброго з польського становища чи з становища Яковца-Гіршевича, але зовнішні умови не давали їм цього. Треба ще вміти й моти. А саме цього нинішній польський кабінет у внутрішніх обставинах виказати не може.

Справа Східної Галичини може бути вирішена й без союму, буде вирішена в Лондоні, Парижі, Вашингтоні, Газі, або в ривній мірі в Львові, чи Києві — тільки не в Варшаві. Варшава може в цій справі задати лише не думки, а дії.

А думати, що варшавські Едипи, зуміють відгадати загадку галицького Сфінкса, не можуть. Лише хотіли на чужій безчестності, що живуть у варшавських Бельведері й коло того Бельведеру кряться.

Берлін, 14. серпня. Радянці.

ЧЕСТЬ, КОМУ ЧЕСТЬ!

(Написана чистом).

Дізнаюся з українською громадою в Америці, що відомо відомо вісткою. Вісткою з маленької української громади в Мінеаполісі, Мінні, котра найкращіше поставилася до справи поміж українськими студентами на еміграції в Європі.

Українці з Мінеаполісу, Мінні, котрі зобов'язалися утримувати українських студентів на еміграції:

1) Микола Гурбин, Яків Гурбин, Василь Коруба, студенти з Теофіла Кучковського, ученики медицини в Відні ч. 117.

2) Олександр Пилипко, Петро Андрушак, Іван Шухорич, Семен Гурвич, Іосиф Гресків, Леон Шабатура, Іосиф Гресків, Онуфрій Смирновський, мислячи по 50 центів; Іосиф Гресків, Павло Шабатура, Іосиф Гресків, Онуфрій Смирновський, мислячи по 50 центів.

Фрої Шабатура, Микола Гурбин, Михайло Хас, Пилип Кукула, Іван Шухорич, Григорій Федусько, Марія Гатрива, Микола Стрільчак і Володимир Рирота місячно по 25 центів.

В цей спосіб мінеапольська українська громада запевнено стаду піддержку двом студентам: Семен Сікач ч. 199, Володимир Верхомир ч. 22.

Крім того двох студентів неохотні заклади спонсорів котрих аналізати наділяти мабути через Український Червоний Хрест в Канаді, а саме:

6) Іван Кошуба і Антін Батюк, студенти Володимирівського університету в Гриніфі академії в Празі, і

7) Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

В цей спосіб маленька але патріотична українська громада в Мінеаполісі, Мінні, удержує як сімх українських студентів на еміграції. Це дуже комунікаційно, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

Хто знає, як чисельно малою є мінеапольська українська громада; що уважно відітвачаю існування жертовних опікувачів і патріотів; що одні і ті самі повторюються як в вісімці можна було й попередно заприпитати про інші жертовні рідні народні ціли, той мушкетерський уряди в справі громад жити України, з котрих всі американські Українці в Україні, та хочби найбільш громади, повинні взяти примір: Антін Батюк, Григорій Пашутич, Іван Романчук, Конос Рихліх і Іосиф Ковалів, студенти Бачинського університету в Відні, котрі різничою академії в Відні.

ЩО ТАКЕ ПРЕЗИДЕНТ МІНІСТРІВ ЯК ШЕФ УРАДУ?

В споминах Бісмарка знаходимо цікаві місця про його гостру суперечку на союму з цісарем Вільгельмом.

Цісар сказав до Бісмарка: „Мои міністри перестали до мене приходити зі звітами. Чи се правда, що ви зборили наї приходити, відгравірувавши якийсь пожежний розпорядок, уже давно забутий?”

Бісмарк відповів, що се правда та що старий розпорядок з 8. IX. 1852 конейчик, бо інше шеф кабінету не може нести відповідальності за суцільність державних справ. На те зажадав цісар знесення сього розпорядку, бо „він обмежує королівські права”.

Бісмарк відповів, що при переданні цісаря правили Німеччини при сій розпорядку і то правили добре. Аж дало тільки в тім, щоби шеф кабінету знав, що говорять міністри, а цісар може собі рішати потім, як хоче; прецьне се уможливає перемирю, контраргументацію.

Цісар не дався переконати. Мимо того цісар як розважний чоловік не подався за раз у відставку, постановивши пождати тижень, може справа забудеться.

